

I CD er vi altså positivt indstillet over for beslutningsforslaget, og vi glæder os til at drøfte det videre i Retsudvalget.

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre deler vi naturligvis forslagsstillernes harme over det meget, meget store antal indbrud i private hjem. Jeg er en af dem, der selv har prøvet det, og jeg kan tilslutte mig den beskrivelse, som fru Anne Baastrup kom med før. Det er ubehageligt, det er ydmygende, det er nedværdigende, og det er angstfremkaldende, så der kan ikke siges noget som helst godt om indbrudskriminalitet.

Men derfra og så til at tro, at dette forslag med ét slag vil få indbrudskriminaliteten til at høre op eller blot tilvejebringe en væsentlig nedgang i indbrudskriminaliteten, er der alligevel et stort skridt. Jeg tror ikke selv på det, selv om jeg er enig med forslagsstillerne i, at der skal gøres noget for at dæmpe op for det store antal indbrudstyverier.

Jeg synes, det er et ejendommeligt citat af politimester Jørn Bro, som citeres for at sige, at der kun er ét effektivt og rimeligt middel mod indbrudskriminalitet, nemlig en væsentlig forlængelse af indbrudstyvenes ophold i Kriminalforsorgens institutioner. Jeg kender politimester Jørn Bro som en meget, meget indsigtfuld og dygtig politimester. Jeg har meget respekt for ham, og jeg kan ikke forstå, at han kan mene det alvorligt. Når man kigger i kriminalstatistikken og ser, at det kun er ca. 10 pct. af indbrudstyverierne, der overhovedet bliver opklaret, hjælper det jo ikke meget, at man tager de 10 pct. og anbringer dem længere tid i fængsel, når 90 pct. stadig går fri.

Hvis man vil ernære sig ved kriminalitet, skal man jo vurdere flere elementer: dels straffens størrelse, hvor længe man risikerer at sidde inde, straffens hårdhed, hvad det er, man risikerer. Man skal også vurdere risikoen for opdagelse, og risikoen for opdagelse er rent statistisk lille for indbrudskriminalitet. Det vil sige, at man har store chancer for at slippe, i hvert fald hvis man bor i en politikreds, hvor der ikke er et fantastisk godt efterforskningsapparat til rådighed.

Desuden bevirker den måde, vi lever på, at vi frister mange indbrudstyve. Vi bor i villakvarterer, hvor der er huse, der er tomme hele dagen, fordi hverken børn eller andre familiemedlemmer er hjemme. Det betyder, at mange af indbruddene simpelt hen begås i dagtimerne, hvor

villakvartererne ligger tomme og fuldstændig øde hen.

En af de mange gange, jeg selv har haft indbrud, spurgte jeg den meget venlige politibetjent, der kom og tog fingeraftryk: Hvad kan vi gøre for overhovedet at forhindre det her? Han sagde helt ærligt til os: Jamen I kan faktisk ikke gøre noget, for I er jo ikke ret meget hjemme. Hvis I skal undgå indbrud i jeres hjem, må I faktisk være noget mere hjemme, så de, der vil begå indbrud, er klar over, at I ofte er hjemme. Men når I ofte ikke er hjemme, er der altså frit slag, og det betyder, at der kan begås indbrud stort set alle ugens hverdage mellem klokken 8 og klokken 17.

Man skal nok gøre sig klart, at det ikke bare er sådan, at vores livsform er fuldstændig uden sammenhæng med det meget, meget store antal indbrud i villaer. Vi forlader vores værdier en stor del af tiden og kommer så hjem mange timer senere og forventer, at det hele er i skønneste ro og orden. Men det er det selvfølgelig ikke, og slet ikke hvis man bor i et område, hvor der er let adgang til offentlige transportmidler, og hvor det er let at komme væk igen. Derfor synes jeg, det er en overforenkling af indsatsen mod indbrudskriminalitet, når man fremsætter et forslag som dette her.

Der er politikredse, hvor der er foretaget en meget, meget systematisk opfølgning og mandsopdækning af indbrudstyve, som man jo ofte kender i de enkelte byer. Jeg kan i hvert fald sige, at jeg har indtryk af, at der i Århus politikreds er et meget effektivt opfølgingsarbejde på de indbrudstyve, som man ved er kommet ud fra afsoning og er i gang igen. Men jeg mener, det er en overforenkling at fremsætte et forslag som dette her. Det vil ikke hjælpe ret meget, og det tager ikke fat på nogen af de andre elementer, der også skal tages fat i, når det drejer sig om indbrudskriminalitet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Elisabeth Arnold havde en interessant procentberegning, som skulle bevise, at det, politimester Jørn Bro har sagt om, at det eneste, der hjælper over for indbrudstyve, er, at de kommer længere tid i fængsel, alligevel ikke hjælper, for ifølge forslaget og statistikken er det knap 10 pct. af alle indbrud, der bliver opklaret. Det er altså kun 10 pct. af tyvene, der kommer ind og får den positive påvirkning, og de øvrige 90 pct. kommer aldrig ind.